

Magdalena Vodopija

Vrijeme je da se nagrada Kiklop vrati na pulski sajam knjige

Zalažemo se za kulturu čitanja, a ne za nečiji ego ili prolaznu slavu

SAJAM KNJIGA | AUTORA

Već 23 godine na čelu pulskog sajma, koji je odavno nadrastao granice Istre

Između papirnica i propalih velikih lanaca knjižarstvo se gotovo posve izgubilo: na pulskom se sajmu knjige i te kako traže i kupuju

Denis Derk
 denis.derk@vecernji.net
 ZAGREB

Magdalena Vodopija već dvadeset tri godine organizira Sajam knjiga i autora u Puli koji je postao kulturno mjesto intelektualnih okupljanja u ovom dijelu Europe.

Kako se to pulski sajam uspio održati dvadeset tri godine?

Mislilo se. Što se nije znalo, naučilo se. Koga nismo znali, upoznali smo, neke i predobro. Uvijek smo se mogli osloniti na podršku istarske publike koja je uz nas bila i u najmirnijim i u najburnijim godinama. Sajam je izrastao u važnu instituciju hrvatske kulture, ali nije zaboravio na svoje korijene. I uvijek je imao autentične, originalne i kreativne suradnike. To je i njegova snaga. I kad se mislilo da neće izdržati zbog udara na budžet kojih nije bilo malo u ove dvadeset tri godine (najsvežiji i najteži je onaj prošlogodišnji), on je opstao. Dakle, žilav je taj naš sajam, ne da se tek tako.

Sajam je izrastao iz knjižare Castropola i ima važnu knjižarsku komponentu. Kakva je danas situacija s knjižarama u Istri?

Knjižara u pravom smislu riječi zapravo i nema, između papirnica i propalih velikih lanaca knjižarstvo se gotovo posve izgubilo. Istra po tome, na žalost, nije izuzetak.

Vaš glavni adut zanimljivi su gosti i sadržajni programi. Čekaju li nas i neka iznenađenja?

Iznenađenja ne treba prebrzo otkrivati, ali u pravu ste. Ni ova godina neće razočarati. Kao glavnoj autorici programa teško bi mi bilo, u rasponu od autora koje tek zajednički otkrivamo do etabliranih književnih zvijezda, izdvojiti ovo ili ono ime. Na pamet mi dolazi sjajan rumunjski pisac armenskih korijena Varužan Vosganjan ili pak Christoph

Ransmayr, kojeg smo zvali i prošle godine, a ove imali sreću da nam potvrdi dolazak. Autori čije knjige publika tek treba pročitati jer su netom izašle u hrvatskom prijevodu su: Sylvain Prudhomme, Gauz i Olga Slavnikova. Voljeli bismo da neki od autora koje ove godine predstavljamo budu prevedeni, poput izvrsnih Kaouther Adimi i Maryam Madjidi i da tako ponovimo uspjeh koji smo imali s Ece Temelkuran i Aleksandrom Genisom čiji su prijevodi potaknuli njihovim nastupima u Puli. Sajam jest presjek onog najboljeg, ali i najava trendova koji će tek zaživjeti. Uloga je Sajma da ruši stereotipe. Regionalni program Hercegovina čita u tom smislu bit će zasigurno iznenađenje.

Zašto su ove godine u fokusu sajma čak tri teme, i to intima, Hercegovina i frankofonija?

Već dugo Sajam ima ujedinjuću temu ili intelektualni fokus, regionalnu temu, a potom i fokus na odabrani jezični i književno-kulturni krug, pa tu strukturu čuvamo i ove godine. Sretna je okolnost što se naša glavna tema, Intime, tako skladno nadopunjuje s književnošću frankofonih pisaca koje predstavljamo te pisaca iz programa Hercegovina čita. Ovogodišnji je sajam svojevrsan triptih, u tri dijela šalje ujedinjenu sliku o nekima od najvažnijih preokupacija suvremene književnosti, pa i života u suvremenosti.

Upravo su gostovanja na pulskom sajmu bila razlog što su neki autori prevedeni na hrvatski

PROTIV IDEOLOGIJE

Kvalitetan autor i kvalitetna knjiga za nas će uvijek biti onkraj ideologije, pa kome drago, kome krivo

MAGDALENA VODOPIJA
 o načinu na koji biraju goste

Iako nagrade Kiklop nema već godinama, brojni je književnici spominju kao referenciju. Hoće li se Kiklop vratiti u Pulu? Hoće.

Koliko je sajam utjecao na obnovu pulskog urbaniteta?

Mislimo da svakako jest. Možemo uzeti primjer nagrade Libar za vauk, kojom se časti nakladništvo, knjižarska profesija, ali i kultura čitanja u cjelini posve onkraj pojedinačnih ega i prolaznog zvjezdanog praha. Libar za vauk znači „knjiga zauvijek“, a urbanitet se prepoznaje u kontinuitetu vrijednosti. Dok oko nas gasnu posljednje hrvatske knjižare, mi čuvamo razgovore koji su se u njima vodili. A i dizali smo ljestvice, stvarali trendove. Kažu da je imitacija najbolji kompliment. Na našem malom tržištu ideja primili smo već mnogo komplimenata.

Jeste li zadovoljni dosadašnjim rezultatima prodaje knjiga i hoće li se i ove godine na sajmu prodavati knjige iz regije?

Kao direktorica Sajma zadovoljna sam, no kao knjižarka znam da možemo bolje. Ove godine bit će iznimna ponuda, ne samo hrvatske i regionalne knjige već i knjige na talijanskom i engleskom jeziku. Posebno smo ponosni na veliku zastupljenost inače zanemarene stručne literature koja će na ovogodišnjem Sajmu dobiti i vlastitu „knjižaru“. Ponosni smo što okupljamo publiku u broju koji nadilazi i broj stanovnika našeg grada.

Danas su u cijeloj Europi u modi ideološke razmirice pa je nereda bilo čak i na sajmu knjiga u Frankfurtu. Ostaje li pulski sajam izvan tih prijevora?

Ne bojimo se prijevora, često smo bili i u njihovu središtu. Smijemo si ipak dopustiti da ih ne gledamo okom cinika. Takozvane kulturne ratove gledamo kreativno. U njima vidimo priliku. Sajam ostaje otvoren kvaliteti i otporan na šund bez obzira pod kakvim se stjegovima skrivali. Kvalitetan autor i kvalitetna knjiga za nas će biti uvijek onkraj ideologije. Pa kome drago, kome krivo.